

Geschiedenis van het Kerstfeest.

De dag waarop Jezus geboren werd is niet precies bekend, dit komt omdat de evangelies er niet duidelijk over zijn. Sinds de vierde eeuw vierten de christenen Kerstmis.

Toen ongeveer ontstonden de twee grote feesten van de kersttijd.

De kerk van Rome heeft 25 december als kerstdag gekozen.

Deze dag gold voor het gebied rond de Middellandse zee als geboortedag van de onoverwinnelijke zonnegod Mithras, die ook door de Romeinen vereerd werd; en ook was het de dag van de Germaanse winterzonnewende.

De kerk viert daarmee Christus als de ware zon en 'het Licht der wereld' dat de heidense zonnegod verdrijft.

De kerken van het Oosten vierten vooral 6 januari, dit is de dag waarop Jezus gedoopt werd en door zijn Vader aan de wereld bekend gemaakt als Zijn Zoon: 'Gij zijt mijn Zoon, mijn veelgeliefde, in U heb ik welbehagen'(Mc. 1, 11).

Daarom noemen wij dit feest ook 'Openbaring des Heren'.

Christus wordt geopenbaard als ware Koning, die door alle koningen gehuldigd wordt, om deze reden noemt men dit ook het feest van de heilige Driekoningen.

Zijn Godheid openbaart Hij ook in zijn eerste wondertekenen bij de bruiloft van Kana (zie Joh. 2), wat eveneens op 6 januari gevierd wordt.

Het woord 'Kerstmis' betekent: 'Christusmis', omdat we in de kerstnacht de geboorte van Jezus Christus vierten tijdens een hoogmis.

Er is geen nacht zo heilig als deze waarin God in Jezus Christus mens werd.

De kerststal.

Deze werd in 1223 voor de eerste keer door de heilige Franciscus van Assisi in een kerk opgesteld.

Zoals eens de herders in Bethlehem, waren de gelovigen nu 'pelgrims' naar de kribbe.

Al snel stonden er kribben in vele kerken en kloosters, later ook in scholen en huiskamers.

In deze periode ontwikkelden zich ook talrijke kerstspelen die het kerstevangelie uitbeelden.

De kerstboom.

Dit gebruik gaat terug op een niet christelijk gebruik.

Om de winterzonnnewende te vieren, werden in de 12 donkerste nachten groene takken opgehangen als bescherming en tovermiddel en ook om de zon te bezweren.

In alle culturen en godsdiensten is de altijd groene boom woonplaats van de goden en daarmee teken van het leven geweest.

Het gebruik om een kerstboom te plaatsen ontstond in de Elzas en in het Zwarte Woud omstreeks 1509.

Hij werd door Maarten Luther en de Reformatie tot kerstsymbool van de protestanten verklaard.

In de oorlog tegen Napoleon werd de Den vrijheidssymbool van de Duitsers en tegen het eind van de 19de eeuw deed de boom zijn intrede in de katholieke kerken en huizen.

De kerstgeschenken.

Het gebruik om kerstgeschenken te geven is eigenlijk ouder dan het kerstfeest zelf.

Reeds in de voorchristelijke tijd weden op het feest van de zonnegod en van de zonnnewende geschenken uitgedeeld.

Op deze dag gaven de meesters hun slaven en bedienden een geschenk. Het geven van geschenken met kerstmis gaat ook terug op Maarten Luther.

Hij schafte omstreeks 1535 het Sinterklaasfeest af, en in plaats van Sinterklaas brengt het kindje Jezus nu de geschenken; Sinterklaas wordt Kerstman.